

ДБР

ТЕРИТОРІАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНОГО БЮРО
РОЗСЛІДУВАНЬ, РОЗТАШОВАНЕ У МІСТІ МЕЛІТОПОЛІ
(ТУ ДБР у м. Мелітополі)

вул. Індустріальна, 89, м. Мелітополь, Запорізька область, 72316, тел. : (0619) 239-96-29
поштова адреса для листування: а/с 621, м. Запоріжжя, 69005
Email: info@mel.dbr.gov.ua, сайт: www.dbr.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 42348993

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Запоріжжя

«18» травня 2023 року

Слідчий першого слідчого відділу (з дислокацією у м. Мелітополі) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Мелітополі, Калініченко Дмитро Юрійович, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42022081370000227 від 09.06.2022, за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 7 ст. 111-1, ч. 4 ст. 408 КК України та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 36, 39, 40, 42, 276, 277, 278 КПК України -

ПОВІДОМИВ:

Діхтярю Ігорю Олександровичу, 22.10.1982 року народження, уродженцю с. Андріївка, Бердянського району Запорізької області, громадянину України, який перебуває на посаді начальника служби перевезень - експедитора відділення матеріального забезпечення 8 прикордонного загону Південного регіонального управління Державної прикордонної служби України, у званні «старший сержант», раніше не судимому, зареєстрованому та проживаючому за адресою: Запорізька область, м. Бердянськ, вул. Морозова, буд.3, кв.71, раніше не судимому, -

про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 7 ст. 111-1, ч. 4 ст. 408 КК України.

Зміст підозри та правова кваліфікація кримінального правопорушення:

Діхтяр Ігор Олександрович, підозрюється у тому, що він, будучи громадянином України, військовослужбовцем правоохоронного органу - 8

прикордонного загону Південного регіонального управління Державної прикордонної служби України, знаходячись у м. Бердянську Запорізької області, яке з 27.02.2022 є тимчасово окупованою територією представниками збройних формувань держави-агресора російської федерації, на початку травня 2022 року, більш точного часу в ході проведення досудового розслідування встановити не надалось за можливе, діючи умисно, з метою підтримання окупаційної влади, встановленої збройними формуваннями державою-агресором російської федерації, добровільно прийняв пропозицію від невстановлених під час досудового розслідування осіб, із числа представників збройних формувань держави-агресора російської федерації та добровільно зайняв посаду, пов'язану із виконанням правоохоронних функцій, в незаконному правоохоронному органі «УВД по г. Бердянску и Бердянскому району», створеному на тимчасово окупованій території м. Бердянська Запорізької області, тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України - **добровільне зайняття громадянином України посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території.**

Крім того, Діхтяр Ігор Олександрович, підозрюється у тому, що він проходячи військову службу за контрактом, на посаді начальника служби перевезень - експедитора відділення матеріального забезпечення 8 прикордонного загону Південного регіонального управління Державної прикордонної служби України, в порушення вимог Конституції, ст.ст. 9, 11, 14, 16, 37, 40, 127, 128 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, ст.ст. 2, 4, 6 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України ст.ст. 1, 3, ст. 23, ст. 24 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», з 02 квітня 2022 року, після доведення наказу командира 8 прикордонного загону Південного регіонального управління Державної прикордонної служби України про переведення особового складу та необхідність прибуття до нового місця служби у м. Запоріжжя, а саме: в район міжнародного аеропорту «Запоріжжя», усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, в умовах воєнного стану, діючи з метою ухилення від проходження військової служби, без поважних причин не з'явився на службу у зв'язку з переведенням, до розташування міжнародного аеропорту «Запоріжжя» та залишився на території захопленого російською федерацією м. Бердянська Запорізької області, тим самим Діхтяр І.О. вчинив умисні дії направлені на ухилення від військової служби у лавах Державної прикордонної служби України, тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч. 4 ст. 408 КК України - **дезертирство, тобто нез'явлення на службу у разі переведення, з метою ухилитись від військової служби, вчинене в умовах воєнного стану.**

**Фактичні обставини кримінального правопорушення,
у вчиненні якого підозрюється Діхтяр І.О.**

Досудовим розслідуванням встановлено, що згідно з наказом начальника 8 прикордонного загону Азово-Чорноморського регіонального управління Державної прикордонної служби України №394-ос від 29.05.2019, Діхтяра І.О., з яким укладено контракт про проходження громадянином військової служби в Державній прикордонній службі України, було прийнято на військову службу

за контрактом та зараховано до списків особового складу та всіх видів забезпечення.

Відповідно до наказу начальника 8 прикордонного загону Державної прикордонної служби України №690-ос від 18.11.2021, Діхтяра І.О. було призначено на посаду начальника служби перевезень – експедитора відділення матеріального забезпечення 8 прикордонного загону Південного регіонального управління Державної прикордонної служби України.

Статтею 2 Закону України «Про державний захист працівників суду та працівників правоохоронних органів» також визначено, що органи охорони державного кордону є правоохоронними органами.

Відповідно до ст. 6 Закону України «Про Державну прикордонну службу України» - Державна прикордонна служба України є правоохоронним органом спеціального призначення.

Відповідно до займаної посади начальника служби перевезень – експедитора відділення матеріального забезпечення 8 прикордонного загону Південного регіонального управління Державної прикордонної служби України Діхтяра І.О. є представником влади, оскільки, перебуваючи на службі в державному правоохоронному органі, виконуючи покладені на нього службові обов'язки, діє від його імені, у межах своєї компетенції здійснює функції цього органу, має владні повноваження та наділений правом висувати вимоги, а також приймати рішення, обов'язкові для виконання фізичними та юридичними особами незалежно від їх підлеглості або відомчої належності.

Крім того, Діхтяра І.О. обіймаючи посаду начальника служби перевезень – експедитора відділення матеріального забезпечення 8 прикордонного загону Південного регіонального управління Державної прикордонної служби України, відповідно до примітки ч. 1 ст. 364 КК України являється службовою особою правоохоронного органу, оскільки виконує функції представника влади.

Отже, Діхтяр І.О., перебуваючи на посаді начальника служби перевезень – експедитора відділення матеріального забезпечення 8 прикордонного загону Південного регіонального управління Державної прикордонної служби України, є службовою особою правоохоронного органу, відповідно до вимог статей 3, 19, 29, 29 Конституції України, статей 2,3 Закону України «Про Державну прикордонну службу України», ст.ст. 9, 11, 14, 16, 37, 40, 127, 128 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, ст.ст. 2, 4, 6 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України ст.ст. 1, 3, ст. 23, ст. 24 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» зобов'язаний свято і непорушно додержуватися Конституції України та законів України, Військової присяги, віддано служити Українському народові, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок, беззастережно виконувати накази командирів (начальників), виконувати службові обов'язки, що визначають обсяг виконання завдань, доручених йому за посадою.

Проте, діючи всупереч наведеним вимогам законодавства Діхтяр І.О. вчинив злочин проти основ національної безпеки України за наступних обставин.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української

держави України, згідно якого територія України є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнано значною кількістю держав світу, у тому числі 05.12.1991 російською федерацією.

31.05.1997 відповідно до положень Статуту ООН, учасницею якою є держава Україна і зобов'язань за Заключним актом Наради з безпеки та співробітництва в Європі укладено Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (ратифікований Законом України від 14.01.1998 № 13/98-ВР та федеральним законом російської федерації від 02.03.1999 № 42-ФЗ).

Відповідно до ст.ст. 2, 3 зазначеного Договору російська федерація зобов'язалась поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих кордонів між Україною та російською федерацією та розбудову відносин на основі принципів взаємної поваги суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, незастосування сили або загрози силою, невтручання у внутрішні справи.

Статтями 1-3 Конституції України, яка прийнята Верховною Радою України 28.06.1996, визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною та недоторканою.

При цьому, ст. 69 Конституції України визначено, що народне волевиявлення здійснюється через вибори, референдум та інші форми безпосередньої демократії. Відповідно до ст. 71 Конституції України вибори до органів державної влади та органів місцевого самоврядування є вільними і відбуваються на основі загального, рівного і прямого виборчого права шляхом таємного голосування. Виборцям гарантується вільне волевиявлення. Водночас ст. 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішується питання про зміну території України.

Всупереч вказаним нормам президент російської федерації володимир путін та інші невістановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади рф, діючи також всупереч вимогам п.п. 1,2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, та віддали відповідні накази на вторгнення підрозділів зс рф на територію України з метою її незаконного збройного захоплення та подальшої військової окупації.

Так, президент російської федерації 22 лютого 2022 року направив до ради федерації звернення про використання збройних сил російської федерації за межами російської федерації, яке було задоволено.

Приблизно о 5 годині 00 хвилин 24 лютого 2022 року президент російської федерації оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України та віддав відповідний наказ підрозділам збройних сил рф про вторгнення на територію суверенної України.

З метою відсічі військовій агресії рф 24.02.2022 Указами Президента України у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України та Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року, який в подальшому неодноразово було продовжено по теперішній час.

24.02.2022, на виконання вищевказаних наказів, військовослужбовці зс рф, та інші представники держави-агресора рф, шляхом збройної агресії із застосуванням зброї, військової техніки та артилерії, з нанесенням ракетних та авіаційно-бомбових ударів по військовій та цивільній інфраструктурі, незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Донецькій, Запорізькій, Житомирській, Київській, Луганській, Сумській, Харківській, Херсонській та Чернігівській областях, та здійснили збройний напад на державні органи влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти військової та цивільної інфраструктури, які мають важливе народногосподарське та оборонне значення, після чого здійснили військову окупацію частини території України, в тому числі м. Бердянська, Запорізької області, територія якого була фактично захоплена та окупована 27.02.2022.

Так, відповідно до положень ч. 1 ст.1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 (в редакції від 21.04.2022, далі за текстом - Закон №1207-VII), тимчасово окупована Російською Федерацією територія України (далі - тимчасово окупована територія) є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Правовий статус тимчасово окупованої території, а також правовий режим на тимчасово окупованій території визначаються цим Законом, іншими законами України, а також міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, принципами та нормами міжнародного права.

Тимчасова окупація Російською Федерацією територій України, визначених частиною першою статті 3 цього Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для Російської Федерації жодних територіальних прав.

За державою Україна, територіальними громадами сіл, селищ, міст, розташованих на тимчасово окупованій території, органами державної влади, органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами публічного права зберігається право власності, інші речові права на майно, у тому числі на нерухоме майно, включаючи земельні ділянки, що знаходиться на тимчасово окупованій території.

Відповідно до п. 7 ч. 1 ст.1-1 Закону №1207-VII тимчасово окупована Російською Федерацією територія України (тимчасово окупована територія) - це частини це частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації

Починаючи з 27.02.2022 територія м. Бердянська Запорізької області і на час повідомлення про підозру є тимчасово окупованою територією представниками збройних формувань держави-агресора рф та включена до переліку тимчасово окупованих російською федерацією територій України, відповідно до наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України №309 від 22.12.2022 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією».

Після остаточної військової окупації території м. Бердянська Запорізької області, представниками збройних формувань держави-агресора рф фактично було узурповано всі владні повноваження на тимчасово окупованій нині території громади шляхом збройного захоплення адміністративних будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, створення та функціонування на території м. Бердянська системи органів державної влади російської федерації, у тому числі правоохоронних, запровадження тотального контролю та жорсткого управління у всіх сферах життєдіяльності громади, фактичної ліквідації приватної власності, свободи слова, пересування та волевиявлення, а також шляхом повсякденного залякування населення, застосування фізичного і психологічного впливу до окремих категорій суспільства та верств населення, в тому числі шляхом незаконного позбавлення волі патріотично налаштованих громадян України, діючих представників органів державної влади України та місцевого самоврядування, які відмовлялися співпрацювати з окупаційною владою.

Разом з тим, у період з кінця квітня 2022 року представниками збройних формувань держави-агресора рф всупереч порядку встановленого Конституцією за Законами України, а також іншими діючими нормативно-правовими актами, за підтримки місцевих колаборантів, а також колишніх та діючих співробітників правоохоронних органів, лояльних до держави-агресора було створено незаконний правоохоронний орган, «УВД по г. Бердянску и Бердянскому району» (мовою оригіналу), який було підпорядковано окупаційній адміністрації рф та на який, в порушення Закону України «Про Національну поліцію», було покладено здійснення правоохоронних функцій на території м. Бердянська та Бердянського району Запорізької області, з метою встановлення і зміцнення окупаційної влади, недопущення контролю Української влади, а також утримання адміністративно-політичного контролю на захопленій військовим шляхом території України.

Відповідно до положень п. 6 ч.1 ст.1-1 Закону № 1207-VII, окупаційна адміністрація Російської Федерації - сукупність державних органів і структур Російської Федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних Російській Федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

В той же час, приблизно на початку травня 2022 року, більш точного часу в ході проведення досудового розслідування встановити не надалось за можливе,

громадянин України Діхтяр І.О., будучи співробітником правоохоронного органу, перебуваючи на посаді начальника служби перевезень – експедитора відділення матеріального забезпечення 8 прикордонного загону Південного регіонального управління Державної прикордонної служби України, знаходячись у м. Бердянську Запорізької області, діючи умисно, з метою підтримання окупаційної влади, встановленої збройними формуваннями державою-агресором російської федерації, добровільно прийняв пропозицію від невідомих під час досудового розслідування осіб, із числа представників збройних формувань держави-агресора російської федерації та добровільно зайняв посаду, пов'язану із виконанням правоохоронних функцій, в незаконному правоохоронному органі «УВД по г. Бердянску и Бердянскому району», створеному на тимчасово окупованій території м. Бердянська Запорізької області.

Після цього, Діхтяр І.О., приблизно з початку травня 2022 року, більш точного часу в ході проведення досудового розслідування встановити не надалось за можливе, діючи умисно, підтримуючи діяльність окупаційної адміністрації держави-агресора у м. Бердянську, Запорізької області, усвідомлюючи та передбачаючи невідворотне настання суспільно небезпечних наслідків та бажаючи їх настання, будучи співробітником незаконно створеного правоохоронного органу «УВД по г. Бердянску и Бердянскому району», на виконання наданих йому владних повноважень у незаконно створеному правоохоронному органі, здійснював правоохоронні функції на території м. Бердянська та Бердянського району Запорізької області.

Так, на виконання наданих йому владних повноважень, Діхтяр І.О., приблизно з початку травня 2022 року, безпосередньо приймав участь у проведенні незаконних обшуків домоволодінь та нежитлових приміщень громадян України, які проживають на тимчасово окупованій території Бердянського району Запорізької області, з метою виявлення та вилучення вогнепальної зброї, автотранспорту та іншого майна, а також вчиняв інші дії з метою встановлення та підтримання окупаційної влади, встановленої збройними формуваннями державою-агресором російської федерації.

Таким чином, Діхтяр І.О., діючи умисно, усвідомлюючи протиправність свого діяння та бажаючи настання суспільно небезпечних наслідків, по теперішній час продовжує займати посаду в незаконно створеному правоохоронному органі «УВД по г. Бердянску и Бердянскому району» та здійснювати правоохоронні функції на тимчасово окупованій території м. Бердянська та Бердянського району Запорізької області.

Таким чином, громадянин України Діхтяр І.О. за викладених вище обставин обгрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України – добровільне зайняття громадянином України посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території.

Крім того, досудовим розслідуванням встановлено, що згідно з наказом начальника 8 прикордонного загону Азово-Чорноморського регіонального управління Державної прикордонної служби України №394-ос від 29.05.2019, Діхтяра І.О., з яким укладено контракт про проходження громадянином військової служби в Державній прикордонній службі України, було прийнято

на військову службу за контрактом та зараховано до списків особового складу та всіх видів забезпечення.

Відповідно до наказу начальника 8 прикордонного загону Державної прикордонної служби України №690-ос від 18.11.2021, Діхтяра І.О. було призначено на посаду начальника служби перевезень - експедитора відділення матеріального забезпечення 8 прикордонного загону Південного регіонального управління Державної прикордонної служби України.

Відповідно до вимог ст.ст. 9, 11, 14, 16, 37, 40, 127, 128 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, ст.ст. 2, 4, 6 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України ст.ст. 1, 3, ст. 23, ст. 24 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» Діхтяр І.О. будучи військовослужбовцем зобов'язаний свято і непорушно додержуватися Конституції України та законів України, Військової присяги, віддано служити Українському народові, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок, беззастережно виконувати накази командирів (начальників), виконувати службові обов'язки, що визначають обсяг виконання завдань, доручених йому за посадою.

Так, всупереч нормам міжнародного гуманітарного права президент російської федерації (далі - рф) володимир путін, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади рф, діючи всупереч вимогам п.п. 1,2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил рф на територію України.

24.02.2022, на виконання вищевказаного наказу, військовослужбовці збройних сил рф, шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили часткову окупацію території України, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

Згідно з указом Президента України Володимира Зеленського № 64/2022 від 24.02.2022, у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій

території України, який в подальшому неодноразово було продовжено по теперішній час.

Згідно з вимогами ст. 1 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» воєнний стан - це особливий правовий режим, що вводиться в Україні або в окремих її місцевостях у разі збройної агресії чи загрози нападу, небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності та передбачає надання відповідним органам державної влади, військовому командуванню, військовим адміністраціям та органам місцевого самоврядування повноважень, необхідних для відвернення загрози, відсічі збройної агресії та забезпечення національної безпеки, усунення загрози небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності, а також тимчасове, зумовлене загрозою, обмеження конституційних прав і свобод людини і громадянина та прав і законних інтересів юридичних осіб із зазначенням строку дії цих обмежень.

Згідно зі ст.ст. 11, 16, 127, 128 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, ст. 1-4 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України військовослужбовець зобов'язаний: свято і непорушно додержуватися Конституції України та законів України, Військової присяги, знати та виконувати свої обов'язки та додержуватися вимог статутів Збройних Сил України; бути хоробрим, ініціативним і дисциплінованим, віддано служити українському народові, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок, беззастережно виконувати накази командирів (начальників), виявляти повагу до командирів (начальників) і старших за військовим званням, сприяти їм у підтриманні порядку і дисципліни, виконувати службові обов'язки, що визначають обсяг виконання завдань, доручених йому за посадою, бути готовим до виконання завдань, пов'язаних із захистом Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України.

11 березня 2022 року відповідно до бойового розпорядження командувача ОУВ «Дніпро» підрозділам 8 прикордонного загону Державної прикордонної служби України було визначено зосередитись (прибути) в районі міжнародного аеропорту «Запоріжжя» та приступити до охорони та оборони визначеного об'єкту.

Після цього, 02 квітня 2022 року, інструктор ідальні відділення матеріального забезпечення 8 прикордонного загону Південного регіонального управління Державної прикордонної служби України, старший сержант Лапін Ю.В. особисто довів до відома Діхтяря І.О. наказ командира 8 прикордонного загону Південного регіонального управління Державної прикордонної служби України про переведення особового складу та необхідність прибуття до нового місця служби у м. Запоріжжя, а саме: в район міжнародного аеропорту «Запоріжжя».

Разом з тим, достовірно знаючи про тимчасове захоплення російською федерацією м. Бердянська Запорізької області, будучи військовослужбовцем, перебуваючи на посаді начальника служби перевезень - експедитора відділення матеріального забезпечення 8 прикордонного загону Південного регіонального управління Державної прикордонної служби України, упродовж квітня 2022 року, в порушення вимог Конституції, ст.ст. 9, 11, 14, 16, 37, 40, 127, 128 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, ст.ст. 2, 4, 6 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України ст.ст. 1, 3, ст. 23, ст. 24 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх

настання, діючи з метою ухилення від проходження військової служби, без поважних причин не з'явився на службу у зв'язку з переведенням, до розташування міжнародного аеропорту «Запоріжжя» та залишився на території захопленого російською федерацією м. Бердянська Запорізької області, тим самим Діхтяр І.О. вчинив умисні дії направлени на ухилення від військової служби у лавах Державної прикордонної служби України.

Продовжуючи свій злочинний умисел, направлений на ухилення від військової служби у лавах Державної прикордонної служби України, Діхтяр І.О., приблизно на початку травня 2022 року, з метою підтримання окупаційної влади, встановленої збройними формуваннями державою-агресором російської федерації, добровільно прийняв пропозицію від невстановлених під час досудового розслідування осіб, із числа представників збройних формувань держави-агресора російської федерації та добровільно зайняв посаду, пов'язану із виконанням правоохоронних функцій, в незаконному правоохоронному органі «УВД по г. Бердянску и Бердянскому району», створеному на тимчасово окупованій території м. Бердянська Запорізької області.

Таким чином Діхтяр І.О. за викладених вище обставин, обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого, ч. 4 ст. 408 КК України - дезертирство, тобто нез'явлення на службу у разі переведення, з метою ухилитись від військової служби, вчинене в умовах воєнного стану.

Слідчий Першого слідчого відділу
(з дислокацією у м. Мелітополі)
Територіального управління
Державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Мелітополі

 Дмитро КАЛІНЧЕНКО

«ПОГОДЖЕНО»

Процесуальний керівник у кримінальному
провадженні – начальник Мелітопольського
відділу Запорізької спеціалізованої
прокуратури у сфері оборони

 Микола РОМАЩЕНКО

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру мені вручено.

Підозрюваний

(підпис, ініціали, прізвище)

«__» год. «__» хвилин «__» _____ 2022 року.

Процесуальні права та обов'язки підозрюваного Баранова В.К.

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню.

Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим досліддам.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочині чи його перепинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правничою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожному гарантується право звернутись із конституційною скаргою до Конституційного Суду України з підстав, установлених цією Конституцією, та у порядку, визначеному законом.

Кожен має право після використання всіх національних засобів юридичного захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на професійну правничу допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Положення про порядок короткочасного затримання осіб, підозрюваних у вчиненні злочину

Стаття 10. Права та обов'язки затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, мають право:

- знати, в чому їх підозрюють;
- вимагати перевірки прокурором правомірності затримання; про заявлену вимогу адміністрація місця тримання затриманих негайно повідомляє прокурора;
- оскаржити дії особи, яка провадить дізнання, слідчого або прокурора, давати пояснення і заявляти клопотання;
- звертатися зі скаргами і заявами в державні органи, громадські організації і до службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Положення;
- користуватися своїм одягом і взуттям, а також іншими необхідними предметами і речами, перелік яких визначається Правилами внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, зобов'язані додержувати вимог цього Положення і Правил внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Закон України «Про попереднє ув'язнення»

Стаття 9. Права осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, мають право:

- на захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або взяття під варту, а також на повідомлення під час взяття під варту підстав та мотивів взяття під варту, оскаржувати їх у суді, отримати в друкованому вигляді роз'яснення положень статей 28, 29, 55, 56, 59, 62 та 63 Конституції України, цієї статті та інших прав затриманих або взятих під варту, встановлених законом, у тому числі права здійснювати захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або арешту (взяття під варту) особи, права відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника;
- знайомитися з правилами тримання під вартою;
- на щоденну прогулянку тривалістю одна година. Вагітним жінкам і жінкам, які мають при собі дітей, неповнолітнім, а також хворим з дозволу лікаря та за їх згодою тривалість щоденної прогулянки встановлюється до двох годин;
- купувати протягом місяця за безготівковим розрахунком продукти харчування і предмети першої необхідності на суму до одного мінімального розміру заробітної плати та без обмежень письмове приладдя, газети, книги через торговельну мережу на замовлення;
- користуватися власним одягом і взуттям, мати при собі документи і записи, що стосуються кримінального провадження;
- користуватися телевізорами, одержаними від родичів або інших осіб, настільними іграми, газетами і книгами з бібліотеки місця попереднього ув'язнення та придбаними через торговельну мережу;
- на душпастирську опіку, що здійснюється священнослужителями (капеланами);
- відправляти в індивідуальному порядку релігійні обряди і користуватися релігійною літературою та властивими їх віруванню предметами релігійного культу, виготовленими з малоцінних матеріалів, якщо при цьому не порушується встановлений у місцях попереднього ув'язнення порядок, а також не обмежуються права інших осіб;
- на восьмигодинний сон в нічний час, під час якого не допускається залучення до участі в процесуальних та інших діях, за винятком невідкладних випадків;
- звертатись із скаргами, заявами та листами до Європейського суду з прав людини, а також інших відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна, до уповноважених осіб таких міжнародних організацій, державних органів і службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Закону.

Взяті під варту жінки вправі мати при собі дітей віком до трьох років.

Взяті під варту молоді громадяни (віком від 14 до 35 років) мають право на отримання психолого-педагогічної допомоги від спеціалістів центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

Осіб, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі, в разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою у зв'язку з іншим кримінальним провадженням або в разі прийняття рішення про тимчасову видачу іншій державі, тримають відповідно до правил, установлених цим Законом. Одержання цими особами посилок і передач, а так само купівля ними продуктів харчування і предметів першої необхідності здійснюються в порядку, встановленому Кримінально-виконавчим кодексом України для рівня безпеки виправної колонії, призначеного їм центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань.

Перелік продуктів харчування і предметів першої необхідності, які забороняється передавати особам, взятим під варту, встановлюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, Міністерством оборони України.

Стаття 10. Обов'язки осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, зобов'язані:

- додержувати порядку, встановленого в місцях попереднього ув'язнення, і виконувати законні вимоги адміністрації;
- дотримувати санітарно-гігієнічних правил, мати охайний зовнішній вигляд, постійно підтримувати чистоту в камері;
- бути ввічливими до працівників місця попереднього ув'язнення, а також поміж собою; не вступати в суперечки з представниками адміністрації, не принижувати їх гідність, не протидіяти виконанню ними своїх обов'язків;
- бережливо ставитися до інвентаря, обладнання та іншого майна місця попереднього ув'язнення.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

- 1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;
- 4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробації, необхідну для підготовки досудової доповіді.

Про підозру мені повідомлено, копія повідомлення про підозру вручена адвокату, процесуальні права та обов'язки оголошено, вони мені роз'яснені та зрозумілі.

Підозрюваний _____ (підпис) _____ (прізвище, ініціали)
 « » год. « » хв. _____ 2022 року.

Захисник підозрюваного _____ (підпис) _____ (прізвище, ініціали)
 « » год. « » хв. _____ 2022 року.

**Слідчий першого слідчого
 відділу (з дислокацією у м. Мелітополі)
 Територіального управління
 Державного бюро розслідувань,
 розташованого у місті Мелітополі**

Дмитро КАЛІНЧЕНКО